

21. møde.

Onsdag den 1. februar kl. 13.

Formanden: Under henvisning til § 4, stk. 2, i lovekendtgørelse nr. 245 af 18. juni 1965 om Ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed har Ungdommens uddannelsesfond fremsendt beretning og regnskab for regnskabsårene 1962-63—1965-66. Eksemplarer er omdelt.

Finansudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om fornyelse af to statspræmieobligationslån. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Vivike* til landbrugsministeren:

„Finder ministeren det tilrådeligt, at der anvendes 10 mill. kr. til sænkningen af vandstanden i Varde Å og den derved bevirkede ødelæggelse af faunaen og naturværdierne?“

Vivike: Mere og mere vand får vi brug for, og mindre og mindre har vi. For Danmark er situationen den, at det ikke mere drejer sig om at komme af med vandet, men om at holde på det. Landbrugsjord har vi mere end nok af; om nogle år har vi ikke folk nok til at dyrke den, og det, der dyrkes på den nu, har vi meget svært ved at komme af med. Bl. a. dette er baggrunden for, at jeg vil spørge landbrugsministeren, om han finder det rimeligt at bruge 10 mill. kr. til at sænke vandstanden i Varde Å. Hedeselskabet, som i langt højere grad burde sætte ind på at lave anlæg til at rense det vand, vi har, arbejder med et projekt, der, hvis det gennemføres, vil være ødelæggende for vor eneste tidevandså, ødelæggende for sejladserne, ødelæggende for fiskeriet, ødelæggende for fuglelivet og faunaen i det hele taget, ødelæggende for de

rekreative muligheder, som vi i en mere og mere forjaget tid får mere og mere behov for. Må jeg også spørge ministeren om, hvor meget det vil koste, inden afvandingen omkring Varde Å er færdig, og må jeg endelig spørge, om naturforskerne er taget med på råd omkring dette projekt.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Langs Varde Ås nedre løb og Ho Bugt ligger udstrakte arealer, som ved højvande oversvømmes af saltvand. En stormflod i 1923, hvorefter lodsejerne fik erstatning fra staten, gav anledning til, at der nedsattes et lodsejerudvalg, som i 1930 til ministeriet for offentlige arbejder indsendte et projekt vedrørende beskyttelse og afvanding af ca. 3.660 ha ved anlæg af en beskyttelsesdæmning over Ho Bugt med tilhørende afvandingssluse. Dette projekt kunne imidlertid ikke gennemføres på grund af for ringe tilslutning blandt lodsejerne.

Lodsejerne tog imidlertid sagen op igen. I 1942 forelå et nyt projekt for det samme areal. Dette projekt var atter kombineret med en højvandsbeskyttelse af engarealerne og en inddæmning af betydelige arealer i Ho Bugt. Det mødte imidlertid nu modstand fra vandbygningsvæsenet og Esbjerg by, idet man frygtede en tilsanding af Grådyb og dermed en forværring af besejlingsforholdene for Esbjerg havn. Først i 1953 udtalte vandbygningsvæsenet, at det efter omstændighederne ikke ville modsætte sig en inddæmning umiddelbart uden for åens udløb. Planen om en inddæmning af Ho Bugt måtte derefter opgives.

Da lodsejerudvalget senere fra amtet og kommunen fik tilsagn om dækning af en del af udgifterne til udarbejdelse af et nyt forslag til sikring af vandstandsforholdene for engarealerne langs Varde Å, gav landvindingsudvalget i 1958 et tilskud på halvdelen af projekteringsomkostningerne på det vilkår, at der fra lokal side garanteredes for den anden halvdel.

Landbrugsministeriet har endnu ikke modtaget det pågældende projekt. Jeg kan således ikke udtale mig om enkelthederne i forslaget, men efter de for mig foreliggende oplysninger går forslaget ud på anlæg af en dæmning med sluser og højvandspumpestation ved åmundingen og en oprensning af åløbet.